

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/189/2015
Identifikačné číslo spisu: 7013201460
Dátum vydania rozhodnutia: 26.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7013201460.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: Z. O., nar. XX.XX.XXXX, X. XX, N., zastúpená: JUDr. Attila Elek, advokát, Jovická 2, Rožňava, proti odporcovi: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ulica 29. augusta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. XXX XXX XXXX X zo dňa XX.XX.XXXX, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sd/71/2013-58 zo dňa 21.04.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sd/71/2013-58 zo dňa 21.04.2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie a rozhodnutie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 2Sd/71/2013-58 zo dňa 21.04.2015 potvrdil rozhodnutie odporcu č. XXX XXX XXXX X zo dňa XX.XX.XXXX (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie odporcu“), ktorým odporca podľa § 73 a § 112 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) zamietol žiadosť navrhovateľky o zvýšenie invalidného dôchodku s odôvodnením, že podľa odborného posudku o invalidite posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Rožňava, zo dňa 07.08.2013 je navrhovateľka naďalej invalidná s rovnakou mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť ako pri predchádzajúcom posúdení jej zdravotného stavu. Krajský súd súčasne nepriznal účastníkom náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že pre účely súdneho konania bol zdravotný stav navrhovateľky posudzovaný posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko v Prešove dňa 30.10.2013, ktorý konštatoval, že miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je pre duševné ochorenie naďalej 40% s navýšením o 10% pre ostatné ochorenia. Ďalšie vyšetrenia predložené posudkovému lekárovi navrhovateľkou nemajú vplyv na výšku miery poklesu. Navrhovateľka predložila krajskému súdu ďalšie nové lekárske nálezy, ktoré krajský súd zaslal posudkovému lekárovi sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko v Prešove, ktorý ich zhodnotil a v posudku zo dňa 04.06.2014 dospel k záveru, že u nej ide naďalej o stredne ťažkú formu recidivujúcej depresívnej poruchy s recidívami rôzneho stupňa epizód. Z uvedeného dôvodu posudkový lekár zotrval na pôvodne vypracovanom posudku a priznanú mieru

poklesu 50% považoval za adekvátnu aktuálnemu zdravotnému stavu navrhovateľky. Po podaní opravného prostriedku proti napadnutému rozhodnutiu odporcu bol zdravotný stav navrhovateľky opakovane posudzovaný posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko v Prešove. Posudkový lekár v posudku zo dňa 05.03.2015 zhodnotil jej zdravotný stav na základe aktuálnych lekárskejších správ, nálezov a prepúšťacích správ, pričom konštatoval, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím je recidivujúca depresívna porucha stredne ťažkej formy, pre ktorú bola určená 40% miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, teda v strede percentuálneho rozpätia. Pre ostatné ochorenia jej bola v súlade s § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. zvýšená miera poklesu schopnosti o 10%. Krajský súd ďalej konštatoval, že navrhovateľka v konaní na súde nepreukázala, že jej zdravotný stav odôvodňuje vyššiu mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ako ju určili posudkoví lekári, a preto napadnuté rozhodnutie odporcu podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil. Krajský súd na záver dodal, že navrhovateľka pred pojednávaním, ktoré sa konalo dňa 21.04.2015, žiadala toto odročit' z dôvodu, že absolvuje celý rad vyšetrení, ktoré by mohli ovplyvniť konečné rozhodnutie vo veci. Pretože žiadosť o odročenie pojednávania nezodpovedala požiadavkám uvedeným v § 119 ods. 1, 2, 3 O.s.p., krajský súd jej žiadosti nevyhovel a pojednával v jej neprítomnosti. Uviedol, že v prípade zhoršenia zdravotného stavu má navrhovateľka právo opätovne žiadať o zvýšenie invalidného dôchodku.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd tento rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň si v prípade úspechu uplatnila náhradu trov odvolacieho konania, ktorých výšku vyčíslila na sumu 296,44 eur. Namietala, že krajský súd napriek jej žiadosti o odročenie pojednávania dňa 21.04.2015 pojednával a v rozsudku neakceptovanie jej žiadosti odôvodnil tým, že táto žiadosť nezodpovedá požiadavkám uvedeným v § 119 ods. 1, 2, 3 O.s.p. bez konkrétnejšieho odôvodnenia. Navrhovateľka zastávala názor, že jej žiadosť spĺňala všetky náležitosti a preto jej nie je známe, z akého dôvodu nebola akceptovaná. Samotné poukázanie na paragrafové znenie nedostatkov žiadosti nepostačuje na to, aby odôvodnenie spĺňalo náležitosti riadneho odôvodnenia rozhodnutia, ktoré je súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces. Takýmto postupom krajského súdu bolo zasiahnuté aj do ďalšieho základného práva navrhovateľky, aby sa vec verejne prerokovala v jej prítomnosti a aby sa mohla vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom, a teda jej bola odňatá možnosť konať pred ním. Ďalším dôvodom, pre ktoré považovala navrhovateľka rozsudok krajského súdu za nezákonný, je aj skutočnosť, že krajským súdom síce boli vyhotovené posudky zo strany jednotlivých lekárov, avšak ani jeden z nich nemala k dispozícii (nebolo jej oznámené ani ich doručenie krajskému súdu), z dôvodu ktorého nemala možnosť oboznámiť sa s nimi a náležite sa k nim vyjadriť. Procesnú možnosť vyjadriť sa k vykonanému dôkazu musí súd vytvoriť účastníkovi konania už v rámci dokazovania a tiež na záver pojednávania v zmysle § 118 ods. 4 O.s.p. Aj z tohto dôvodu mal krajský súd jej žiadosti o odročenie pojednávania vyhovieť a odročit' ho na neskorší dátum. Vyjadrenie k vykonanému dôkazu je jedným z podkladov, na základe ktorých súd pri rozhodovaní vo veci samej hodnotí dôkazy. Napriek tomu o týchto krajským súdom zaobstaraných dôkazoch sa navrhovateľka prvýkrát dozvedela až z jeho rozsudku. Navrhovateľka tiež poukázala na to, že krajský súd si mal vyžiadať lekárske posudky od psychiatra, ktorý by náležite zhodnotil jej zdravotný stav a následky, ktoré so sebou nesie recidivujúca depresívna porucha stredne ťažkej formy, ktorá je jej rozhodujúcim zdravotným postihnutím. Pri stanovení poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je potrebné prihliadnuť na vývoj osobnosti v afektívnej, emocionálnej oblasti, na schopnosti adaptácie, vplyvy prostredia, možnosti pracovného a sociálneho zaradenia a až následne bolo možné objektívne určiť mieru poklesu. Navrhovateľke tiež nie je zrejmé, akým spôsobom sa posudkový lekár vyrovnal s poruchou spánku a somatoformnými poruchami, o ktorých sa navrhovateľka domnieva, že odôvodňujú určenie miery poklesu v maximálne prípustnej výške. Poukázala tiež na pracovnú rekomandáciu v odbornom posudku o invalidite, kde je uvedené, že môže vykonávať len prácu v prostredí bez veľkej psychickej záťaže, čo nie je v regióne patriacom medzi regióny s najvyššou nezamestnanosťou na Slovensku, možné. V odbornom posudku o invalidite zo dňa 07.08.2013 a ani v napadnutom rozhodnutí odporcu nie je presvedčivo zdôvodnené, prečo je u navrhovateľky stanovená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť na 40% z daného rozpätia. Takéto konštatovanie posudkového lekára je nedostatočné. Ak odporca na zamietnutie žiadosti o zvýšenie invalidného dôchodku použil ako podklad posudok Sociálnej poisťovne, pobočky Rožňava,

zo dňa 07.08.2013, potom tento posudok musí zodpovedať kritériám pre odôvodnenie rozhodnutia odporcu v zmysle § 209 ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. Zo žiadneho ustanovenia tohto zákona nevyplýva, že by sa uvedené ustanovenie nemalo vzťahovať na rozhodnutie vo vzťahu k invalidnému dôchodku. Nedostatočne a nepresvedčivo odôvodnené posudky, iba s čiastočnou citáciou odborných lekárskeho nálezov, nie sú dostatočným podkladom na preskúmanie napadnutého rozhodnutia odporcu a aj z tohto dôvodu by toto rozhodnutie odporcu malo byť pre jeho nepreskúmateľnosť zrušené.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok krajského súdu z dôvodu jeho vecnej správnosti. Dôvody, ktoré uviedla navrhovateľka v odvolaní, nepovažoval za opodstatnené. Navrhovateľka v odvolaní neuviedla žiadne nové skutočnosti, ktoré by spochybnili úplnosť a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov. Na posúdenie dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť, sa vyžadujú odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie zverenú posudkovým lekárom, a to tak na účely správneho ako aj súdneho konania. Pochybnosti navrhovateľky o nesprávnom posúdení jej zdravotného stavu sú nedôvodné a vyvolané jej subjektívnym presvedčením, čo nezakladá dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v správnom konaní. Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľky boli dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Z uvedeného dôvodu nebolo potrebné ďalšie dokazovanie. Navrhovateľka v konaní nepreukázala zhoršenie jej zdravotného stavu v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, a preto jej nárok na zvýšenie sumy invalidného dôchodku nevznikol.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „S.s.p.“). V zmysle § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250a ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky je potrebné vyhovieť.

Podmienkou vzniku nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. je invalidita poistenca. Za invalidného poistenca sa v zmysle § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. považuje poistenec, ktorý má pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Lekársku posudkovú činnosť dôchodkového poistenia vykonáva v zmysle § 153 ods. 1 písm. b) zákona č. 461/2003 Z. z. posudkový lekár Sociálnej poisťovne príslušnej pobočky a posudkový lekár Sociálnej poisťovne ústredie. Lekárska posudková činnosť dôchodkového poistenia zahŕňa posudzovanie dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu a poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Z posudkového spisu vyplýva, že posudkoví lekári v posudkoch zo dňa 30.10.2013, zo dňa 04.06.2014 (doplniaci posudok) a zo dňa 05.03.2015 zhodne dospeli k záveru, že navrhovateľka je naďalej invalidná s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 50%. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie považovali recidivujúcu depresívnu poruchu stredne ťažkej formy, pre ktorú určili 40% mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, teda v strede percentuálneho rozpätia. Pre ostatné ochorenia jej v súlade s § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. zvýšili mieru poklesu schopnosti o 10%.

Odvolací súd považoval za potrebné vysporiadať sa v prvom rade s námietkou navrhovateľky ohľadom neakceptovania jej žiadosti o odročenie pojednávania krajským súdom a tiež s jej námietkou, že nebola oboznámená s vykonanými dôkazmi.

Z obsahu spisového materiálu krajského súdu vyplýva, že dňa 27.03.2015 bolo navrhovateľke doručené predvolanie na pojednávanie, ktoré krajský súd nariadil na deň 21.04.2015 o 8:30 hod. Žiadosťou zo dňa 15.04.2015 navrhovateľka požiadala o odročenie tohto pojednávania na iný - neskorší termín z dôvodu, že dňa 05.05.2015 ide na vyhodnotenie výsledkov ku „gastroenterológovi“ a tiež z dôvodu, že čaká na výsledky krvných testov

z Martina. Krajský súd sa v odôvodnení rozsudku obmedzil iba na konštatovanie, že žiadosť navrhovateľky nezodpovedala požiadavkám uvedeným v § 119 ods. 1, 2, 3 O.s.p.

Podľa čl. 48 ods. 2 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch, alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva, alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Obsahom tohto práva je irelevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými predpismi, porušuje ústavnoprávne princípy (napr. II ÚS 85/06).

Občiansky súdny poriadok upravujúci postup súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní ústavou zaručené právo osobnej prítomnosti na súdnom konaní zabezpečuje tak, že ukladá súdu, ak zákon nestanovuje inak, aby nariadil na prejednanie veci pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná, pričom predvolanie musí byť účastníkom doručené tak, aby mali dostatok času na prípravu (§115 ods. 2 O.s.p.). Je potom na účastníkovi, či svoje právo využije, alebo nie.

Zúčastniť sa prejednávania právnej veci pred súdom je neodňateľným právom každého účastníka konania a to v každom štádiu postupného procesu, pokiaľ zákon nestanovuje inak, ak na tomto svojom práve účastník trvá. Zákon v ustanovení § 101 ods. 2 druhá veta O.s.p. určuje len jednu výnimku z tohto práva účastníka, za ktorej sa môže vec prejednať i v jeho neprítomnosti, t.j. ak sa riadne predvolaný účastník na pojednávanie nedostavil a nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 122/2010 zo dňa 21.07.2010).

Podľa § 119 ods. 1 O.s.p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Podľa § 119 ods. 2 O.s.p. účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu, po tom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať. Návrh na odročenie pojednávania obsahuje najmä:

- a) dôvod, pre ktorý sa navrhuje odročenie pojednávania,
- b) deň, keď sa účastník o dôvode dozvedel,
- c) ak je to možné, uvedenie elektronickej adresy, telefaxu alebo telefónu, na ktoré súd bezodkladne oznámi, ako návrh posúdil.

Podľa § 119 ods. 3 O.s.p. ak je dôvodom na odročenie pojednávania zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu, návrh na odročenie pojednávania musí obsahovať aj vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že zdravotný stav účastníka alebo jeho zástupcu neumožňuje účasť na pojednávaní. Za takéto vyjadrenie sa

považuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že účastník alebo jeho zástupca nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu sa zúčastniť pojednávania.

Jednou zo súčastí koncepcie spravodlivého súdneho konania je tiež princíp rovnosti zbraní, ktorý okrem iného vyžaduje, aby každý účastník mal primeranú možnosť predložiť svoje návrhy za podmienok, ktoré nie sú podstatne nevýhodnejšie než podmienky, za ktorých touto možnosťou disponuje druhý účastník (rozsudky Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Ankerl v. Švajčiarsko, 1996 - V, s. 1567 a vo veci Helle v. Fínsko, 1997 - VIII, s. 2928).

Podľa § 123 O.s.p., účastníci majú právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali.

Právo účastníkov vyjadriť sa k vykonaným dôkazom sa v občianskom súdnom konaní realizuje tak, že súd spravidla bezprostredne po vykonaní každého dôkazu umožní účastníkovi, aby sa k nemu vyjadril a aby uviedol všetko, čo pri hodnotení vykonaného dôkazu považuje za významné. Vyjadrenie k vykonanému dôkazu je jedným z podkladov, na základe ktorých súd pri rozhodovaní vo veci samej hodnotí dôkazy. Súd musí vytvoriť (poskytnúť) účastníkovi konania procesnú možnosť vyjadriť sa k vykonanému dôkazu (napr. z hľadiska vierohodnosti svedka a jeho vzťahu k prejednávanej veci, pravosti a správnosti listiny, osoby a odbornej spôsobilosti znalca, vecnej správnosti postupu súdu pri vykonávaní ohliadky a pod.), v opačnom prípade poruší jeho právo, ktoré tvorí súčasť práva na spravodlivý súdny proces. To, či vytvorenú možnosť vyjadriť sa k navrhovaným alebo vykonaným dôkazom účastník konania potom využije, je len na ňom (ide tu o jeho právo, nie povinnosť).

Navrhovateľka nebola prítomná na posúdení jej zdravotného stavu posudkovými lekármi dňa 04.06.2014 a dňa 05.03.2015 (posudkoví lekári konštatovali, že jej osobná účasť nie je potrebná). Neakceptovanie žiadosti navrhovateľky o odročenie pojednávania a vykonanie pojednávania dňa 21.04.2015 v jej neprítomnosti však podľa názoru odvolacieho súdu bez riadneho poučenia o procesných právach a povinnostiach účastníka (§ , resp. bez doručenia odborného posudku posudkového lekára ústredia, viedlo k odňatiu realizácie jej procesných práv, ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie súdu vo veci samej.

Navrhovateľka nemala možnosť oboznámiť sa s výsledkom doterajšieho dokazovania - posudkami posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie, vysunuté pracovisko v Prešove zo dňa 04.06.2014 a zo dňa 05.03.2015 a tiež sa nemohla vyjadriť ku skutočnostiam v nich uvedeným.

Odňatie možnosti konať pred správnym súdom predstavuje taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Za takýto postup treba považovať aj situáciu, keď účastník konania nie je plne oboznámený s vykonanými dôkazmi a nemá tak možnosť sa k nim vyjadriť (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/111/2014 zo dňa 28.10.2015).

Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd rozsudok krajského súdu musel podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. v spojení s § 250i ods. 2 O.s.p. a s § 250ja ods. 3 vetou druhou O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu doručiť navrhovateľke namietané posudky, umožniť jej vyjadriť sa k nim a v novom rozhodnutí vo veci sa vysporiadať s relevantnými námietkami navrhovateľky vo vzťahu k úplnosti, objektívnosti a presvedčivosti posudkov posudkových lekárov.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že súd v správnom súdnictve v súlade s § 250i ods. 1 O.s.p. preskúmava rozhodnutie odporkyne v zásade podľa skutkového stavu, ktorý tu bol v čase vydania preskúmaného rozhodnutia (v danom prípade k 31.08.2013), hoci odporcovci v prípade iného záveru posudkového lekára už v priebehu súdneho konania nič nebráni v tom, aby prípadne rozhodol o zvýšení dôchodku aj od neskoršieho dátumu; také rozhodnutie by sa potom stalo predmetom preskúmania v tom istom súdnom konaní. V prípade neskoršieho zhoršenia zdravotného stavu má preto navrhovateľka

možnosť požiadať prostredníctvom pobočky Sociálnej poisťovne o zvýšenie invalidného dôchodku novou žiadosťou, a to i spätne.

V novom rozhodnutí vo veci krajský súd rozhodne aj o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.